

Република Српска
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Сенат Универзитета

Број: 05-96/09
Дана, 29.01.2009. године

На основу члана 74. и 88. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 85/06 и 30/07) и члана 34. став (1) алинеја 5) Статута Универзитета у Бањој Луци, Сенат Универзитета на 16. сједници од 29.01.2009. године,
д о н о с и

О Д Л У К У

1. **Др Сања Радановић** бира се у звање доцента за ужу научну област Методика наставе њемачког језика, на Студијском програму њемачког језика и књижевности, на период од пет година.
2. Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Образложење

Универзитет у Бањој Луци на приједлог Научно-наставног вијећа Филозофског факултета расписао је дана 25.06.2008. године Конкурс за избор наставника за ужу научну област Методика наставе њемачког језика, на Студијском програму њемачког језика и књижевности.

На расписан Конкурс пријавио се само један кандидат и то: др Сања Радановић.

Сенат Универзитета у Бањој Луци на 13. сједници одржаној 07.11.2008. године, на приједлог Научно-наставног вијећа Филозофског факултета, образовало је Комисију за писање извјештаја за избор наставника у одређено звање. Комисија је припремила писмени извјештај, предложила да се изврши избор као у диспозитиву ове Одлуке и исти доставила Научно-наставном вијећу Филозофског факултета на разматрање и одлучивање.

Научно-наставно вијеће Филозофског факултета у Бањој Луци на сједници одржаној 23.12.2008. године констатовало је да кандидат др Сања Радановић испуњава у цјелости услове и утврдило приједлог да се др Сања Радановић изабере у звање доцента за ужу научну област Методика наставе њемачког језика, на Студијском програму њемачког језика и књижевности, на период од пет година и исти доставило Универзитету у Бањој Луци ради даљег поступка.

Сенат Универзитета је на сједници одржаној 29.01.2009. године утврдио да је утврђени приједлог из претходног става у складу са одредбама Закона о високом образовању и Статута Универзитета.

Сагласно члану 74. Закона о високом образовању и члану 131. Статута Универзитета, одлучено је као у диспозитиву ове Одлуке.

ПРАВНА ПОУКА: Против ове Одлуке може се поднијети приговор Универзитету у Бањој Луци у року од 15 дана од дана пријема исте.

Достављено:

1. Факултету 2х,
2. Архиви,
3. Документацији.

**ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ СЕНАТА
РЕКТОР**

Проф. др Станко Станић

УНИВЕРЗИТЕТ

ПРИМЉЕНО:	16.01.09
ОРГ. ЈЕД.	Б. Ј.
05-96/09	

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ БАЊА ЛУКА
FACULTY OF PHILOSOPHY BANJA LUKA
ул. Бана Лазаревића бр. 1 Бања Лука
телефон: 051/303-754, 303-995, 319-662, 305-625
факс: 051/301-834 е-mail: fil.fakultet@blic.net

Број: 2858-2 /08
Дана: 25. 12. 2008. године

На основу члана 74. Закона о високом образовању («Службени гласник Републике Српске», број 85/06), Закона о измјенама и допунама Закона о високом образовању («Службени гласник Републике Српске», број: 30/07) и члана 52. Статута Универзитета у Бањој Луци, Научно-наставно вијеће Филозофског факултета на сједници одржаној 23.12.2008. године, утврдило је

ПРИЈЕДЛОГ **за избор у звање наставника**

Др САЊА РАДАНОВИЋ, бира се у звање доцента за ужу научну област МЕТОДИКА НАСТАВЕ ЊЕМАЧКОГ ЈЕЗИКА, на Студијском програму њемачког језика и књижевности, на период од пет година.

Образложење

Научно-наставно вијеће Филозофског факултета на сједници одржаној 23.12.2008. године, разматрало је извјештаје и приједлоге комисија за избор у звања наставника и сарадника по расписаном конкурс од 25.06.2008. године.

Научно-наставно вијеће Факултета констатовало је да др Сања Радановић испуњава у цјелости услове за избор у звање наставника и утврдило приједлог да се др Сања Радановић изабере у звање доцента за ужу научну област Методика наставе њемачког језика, на Студијском програму њемачког језика и књижевности.

У складу са чланом 138. Статута Универзитета у Бањој Луци, Приједлог за избор у звање сарадника доставља се Универзитету ради даљег поступка.

Достављено:
1. Универзитету
2. Архиви

ПРЕДСЈЕДНИК
Научно-наставног вијећа
Драго Бранковић
Проф. др Драго Бранковић

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БАЊОЈ ЛУЦИ

Рјешењем бр. 05-3814-1/08, а у складу с чланом 85. Закона о високом образовању (*Службени гласник Републике Српске*, број 85/06) и Закона о измјенама и допунама Закона о високом образовању (*Службени гласник Републике Српске* бр. 30/07) Наставно – научно вијеће Филозофског факултета у Бањој Луци на својој сједници од 25.06.2008. године именовало нас је у Комисију за припрему извјештаја и приједлога за избор у звање наставника за наставно-научну област МЕТОДИКА НАСТАВЕ ЊЕМАЧКОГ ЈЕЗИКА на студијском програму њемачког језика и књижевности. Комисија подноси Вијећу сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ:

Конкурс објављен: 25. 06.2008. године у *Гласу Српске*
Ужа научна/умјетничка област: *Методика наставе њемачког језика*
Назив факултета: *Филозофски факултет у Бањој Луци*
Број кандидата који се бирају: 1 (*један*)
Број пријављених кандидата: 1 (*један*)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Кандидат : др Сања Радановић

1. Основни биографски подаци

Име, средње име и презиме: *Сања , Ристо, Радановић*
Датум и мјесто рођења: *27.03.1966, Бугојно*
Установе у којима је била запослена: *ОШ Немања Влатковић, Доњи Вакуф, СПЦ Душан Ракита, Доњи Вакуф, УТТ Бања Лука, Филозофски факултет , Бања Лука.*
Звања/радна мјеста: *професор њемачког језика, лектор за њемачки језик, виши асистент за методiku наставе њемачког језика*
Научна/умјетничка област: *методика наставе њемачког језика*
Чланство у научним и стручним организацијама и удружењима: *нема*

2. Биографија, дипломе и звања

Основне студије

Назив институције: *Филозофски факултет у Сарајеву*

Мјесто и година завршетка: *Сарајево, 1990. године*

Постдипломске студије

Назив институције: *Филозофски факултет у Бањој Луци*

Мјесто и година завршетка: *Бања Лука, 2003.*

Назив магистарског рада: *Валентност придјева у њемачком и српском језику*

Ужа научна/ умјетничка област: *Њемачки језик*

Докторат:

Назив институције: *Филозофски факултет у Бањој Луци*

Мјесто и година завршетка: *Бања Лука, 2008.*

Назив дисертације: *Уџбеници њемачког језика у Босни и Херцеговини од 1878-1918. године*

Ужа научна област: *Методика наставе њемачког језика*

3. Научна/умјетничка дјелатност кандидата

1) Радови прије последњег избора : 2001-2003.

1) “Валентност партиципа II у њемачком језику и његових еквивалената у српском језику,” у : *Радови Филозофског факултета*, Бања Лука , 2003, стр. 199-208.

Рад спада у категорију *Научни чланак*, покрива област контрастивне морфосинтаксе за језички пар **ЊЕМАЧКО-СРПСКИ**; први је такве врсте у Републици Српској и први у БиХ; предметни чланак представља прерађени одељак из напред наведене магистарске тезе, успјешно одбрањене на Филозофском факултету универзитета у Бањој Луци. **5 бодова**

2. Радови послје последњег избора/реизбора:

1) Валентност компаратива у њемачком и српском језику, у: *Значења*, година XX, бр.50, Добој , 2004, стр.313- 324.

И овај рад спада у категорију *Научни чланак*; покрива област контрастивне морфосинтаксе, за језички пар **ЊЕМАЧКО-СРПСКИ**; као и онај претходни тако и овај спада у категорију првенца у области синтаксе класе придјева, посебно његовог категоријалног обиљежја компаратив; чланак представља адаптирани одјељак из наведене магистарске тезе. **5 бодова**

2. Врсте ријечи у уџбеницима њемачког језика за вријеме Аустро-Угарске и данас, у: *Традиција и савременост*, књ.5, том 1, Филозофски факултет у Бањој Луци, Бања Лука 2004., стр.127-137

Рад представља дијелом адаптирани *реферат* поднесен на скупу Традиција и савременост 2004. године на Филозофском факултету у Бањој Луци, изузетно добро примљен од стране учесника скупа – лингвиста и методичара. Он представља значајан допринос историји развоја морфологије, посебно оне данас означене као контрастивна. Ријеч је о оригиналном доприносу на коме кандидаткиња касније надограђује своју докаторску тезу. И он спада у категорију *Научни чланак*.

3 бода

3. Творба ријечи у граматицима њемачког језика које су кориштене у БиХ од 1878-1918. године, у: *Наука и образовање*, књига 6, Том 1, Филозофски факултет у Бањој Луци, Бања Лука 2005., стр.207-220.

И овај рад спада у категорију *Научни чланак*, он покрива научну област *Историја методике њемачког као страног*, са акцентом на *дериватологији* с краја 19. и почетка 20. стољећа. Рад представља оригинални допринос из кога касније кандидаткиња извлачи закључке драгоцјене за своју докторску тезу. Рад је на скупу био изузетно добро примљен.

3 бода

4. Први покушаји контрастирања у њемачком и српском / хрватском језику, у: *Српски језик, књижевност и уметност, књига 1: Српски језик у (кон)тексту, Крагујевац, стр. 233- 244 (Реферат поднесен на међународном научном скупу Српски језик, књижевност, уметност, Крагујевац 26-27. октобар 2007)*

Контрастивна грамика на овим просторима јавља се као нова научна дисциплина почетком осамдесетих година, наравно као комплексна структурална дисциплина. Кандидаткиња у овом раду покушава да да покаже како њени корени сежу и раније, на крај 19. и почетак 20 стољећа; то се према кандидаткињи односи прије свега на домен морфологије, дијелом синтаксе и дериватологије, а спорадично фонетике и фонологије, при чему се не прави увијек јасна разлику између те двије дисциплине. Приступ је био традиционалан и позитивистички.

6 бодова

Последња три овдје наведена и коментарисана рада др Сање Радановић показала су правац ауторкиног истраживања из домена којом се бавила њена докторска теза. То је био покушај да се широј научној јавности стави на увид проблематика којом се кандидаткиња бави те резултати који су се у одређеним сегментима из њеног истраживања назирани.

5. МОНОГРАФИЈА/ КЊИГА/ ДОКТОРСКА ТЕЗА:

На основу напријед изнесених података види се да кандидаткиња др Сања Радановић нема досада објављену књигу, те да главни дио њеног научног опуса, осим напријед тумачених чланака, представља њена докторска дисертација из наставно-научне области **Методика наставе њемачког језика**.

Докторска теза др Сање Радановић Уџбеници њемачког језика у Босни и Херцеговини од 1878-1918. године броји 412 страна и подијељена је на шест поглавља: *Увод; Њемачки језик као страни у Босни и Херцеговини од 1878- 1918; Анализа уџбеника њемачког језика; Стручна терминологија, Закључак и Извори и литература.*

У **Уводу**, подијељеном на *седам потпоглавља*, од којих би свако могло бити поглавље за себе, ауторка на мало неуобичајен начин истовремено омеђује предмет свог истраживања, дефинише циљ и методу те наводи теоријске основе истраживања.

Предмет приложене дисертације представљају уџбеници њемачког језика који су кориштени у основним и средњим школама – државним и конфесионалним, ограничени на период владавине Аустро-Угарске Монархије у Босни и Херцеговини (1878 – 1918), што ову тезу сврстава у у област историје њемачког језика као страног, област која у посљедњој деценији све више добија на значају.

Из тако утемељеног предмета ауторка изводи и **циљ** свог рада – утврђивање методе /а/ по којима су писани уџбеници њемачког језика оног времена те повлачење паралеле с методама које се користе данас. Имајући у виду чињеницу да је Аустро-Угарска у истраживаном периоду имала власт у Босни и Херцеговини, ваљало је очекивати да се међу уџбеницима њемачког језика могу наћи и такви који не спадају у категорију њемачки као страни, чега је ауторка апсолутно била свјесна.

Тип уџбеника, у њима заступљена метода те социолингвистичка функција коју су они имали, предметно истраживање су неминовно учинили мултидисциплинарним, а у њему заступљена **метода** је структурална.

Централни дио теоријских разматрања чини поглавље пагионирано са **1.2** у коме ауторка покушава да теоријски освијетли разлику између категорија: **матерњи језик, други језик и страни језик**, што је предуслов за успјешну и егзактну анализу уџбеника означених у наслову тезе. При одређењу **матерњег језика** она заступа традиционалну тезу по којој је матерњи језик онај језик који се говори у породици, превиђајући при том становишта која матерњи језик дефинишу као језик говорне средине. Под **другим језиком** ауторка, цитирајући Волфганга Клајна (стр13), подразумејева “језик који послѣје или поред првог језика служи као друго средство комуникације и обично се усваја у социјалном окружењу у којем се уистину и говори”, а што се данас везује углавном за исељенике, стране раднике, избјеглице, азиланте, људе који су приморани да усвајају језик нове средине како

би се у њој снашли. Позивајући се на У. Нојмана, др Сања Радановић у ову категорију убраја и дјецу горе назначених категорија носилаца другог језика, остављајући отворено питање да ли је ријеч о дјечи придошлој у нову средину (етничка, социјална и језичка) или о оној која су рођена у странијој средини у односу на њихове родитеље и која одрастају у двојезичном окружењу.

О **језику као страном** ауторка, ослањајући се на богату литературу, говори у оним случајевима ако се овај (језик) учи, а не усваја као претходна два, најчешће у школи, изван изворног говорног подручја, наглашавајући при том да наука али и пракса данас разликују како категорију првог тако и категорију другог страног језика, илуструјући то на примјеру енглеског као првог те њемачког као другог (стр.19).

Надовезујући се на овакву подјелу језика, посебно на **језик као страни**, кандидаткиња у свом раду, у поглављима **1.3** и **1.4.**, даје исцрпан, можда мало и преширок историјат студијског предмета Немачки језик као страни те **Немачки језик као страни** као научна дисциплина.

О теоријском проблему **дидактичко-методичке концепције уџбеника** те о **методи уопште** расправља се у поглављу **1.7.**, **при чему се** констатује да је за јасну **дефиницију једне методе** потребно утврдити одређене **параметре**, а наслањајући се на Нојнера и Хунфелда, у ове се убрајају: текст, граматика, вјежбе, изглед лекције и прогресија наставне грађе (стр.37). У вези с тиме ауторка примјећује како не постоје јасни и уједначени критеријуми, поткрепљујући свој став запажањем да се једна те иста метода различито означава или се принципи поистовјећују с методом. Она истовремено види и временско поклапање појединих метода и њихово комбиновање (стр.39). На основу доступне јој литературе, ауторка у поглављу **1.7.3.** наводи, а потом детаљно објашњава и илуструје сљедеће методе: **граматичко-преводну, директну, аудио-лингвалну, комбиновану, когнитивну, аудио-визуелну, комуникативну, међукултурну**, те свима њима супростављену **алтернативну методу**.

Друга поглавље докторске тезе обрађује проблем **њемачког језика као страног у Босни и Херцеговини** у периоду владавине Аустро-Угарске. У овом дијелу рада анализира се **стање школства у у вријеме доласка Аустро-Угарске, мјесто њемачког језика** у босанско-херцеговачким школама **за вријеме њене владавине**, пописују **уџбеници коришћени у то вријеме** те анализирају **наставни планови и програме за њемачки језик**. Спроведена анализа имала је за циљ да дефинише њемачки језик у смислу матерњи језик, други језик или страни језик, што је од суштинске важности за саму анализу задатих уџбеника. Кандидаткиња тако констатује да је Аустро-Угарска у БиХ затекла конфесионално школство, да конституисањем власти 1879. прави прве кораке у оснивању основних школа, по садржају и организацији, сличне онима у осталим дијеловима Монархије; Немачки језик почиње тако да и у БиХ заузима све значајније мјесто у наставним плановима и програмима, дуго вријеме остаје први, а негдје и једини страни језик који се учи; обавезно се учи у државним школама, са највише часова у наставном плану, а факултативно и даље у српским и хрватским конфесионалним школама, док га у муслиманским и даље нема; остаје, међутим, нејасно да ли је њемачки језик био и службени, ако се каже (стр.81) да је влада покушала наметнути овај језик као службени, те нешто ниже да се сада ученик могао одредијелити или за њемачки

или за мађарски језик, при чему је један од ова два био обавезан; на другом, пак, месту (стр.83) каже се како је у градским школама учење њемачког језика у трећем и четвртном разреду било обавезно до 1891. године да би касније због малог броја сати постало факултативно. Вриједно помена на овоме мјесту јесте запажање како су у основним школама на почетку, због мањка кадра, радили подофицири а потом учитељи из других крајева Монархије (Хрватска, Славонија, Далмација), рјеђе Србије, одакле су преузимани и наставни планови и програми и уџбеници; међу овим дугима постоји само један уџбеник издат у Сарајеву, који се наредбом Земаљске владе уводи у наставу њемачког језика, у латиничном и ћириличном издању. У овом дијелу тезе ауторка наглашава како се из анализираних програма може видјети да су пред ученике постављани изузетно високи захтјеви, који би прије одговарали њемачком језику као матерњем него као страном (122), но она нам на овом мјесту експлицитно не каже да ли су у БиХ у то време кориштени и уџбеници њемачког језика као матерњег.

Анализа уџбеника њемачког језика (поглавље 3, стр. 123-380) представља централни дио докторске тезе др Сање Радановић. Под уџбеницима ауторка подразумијева : **граматике, читанке и вјежбанке**; при анализи она полази од **граматика**, описујући њихову макро- и микро-структуру, а њу чине: граматика у ужем смислу ријечи, вјежбе, текстови и рјечник . У поређењу са данашњим поимањем граматике, у ову категорију би спадала само три уџбеника (Марн, Живковић и Шајдела), док би остатак представљао више комбинацију граматике и вјежбанке, јер поред теоријског ове садрже и практични дио; негдје су само вјежбе и текстови те рјечник. Тек половина аутора , како се у раду истиче, обрађује **граматику у ужем смислу ријечи**, описујући је према различитим подсистемима: **фонетика и фонологија, морфологија, синтакса и творба ријечи**, остале граматике се баве фонетиком и морфологијом и као такве намијењене су ученицима основних школа, а у њима нешто рјеђе обрађује се и синтакса.

У истраженим граматикама већина аутора полази од **фонетике**, најчешће се не упуштајући у дискусију о односу фонетике и фонологије, већ стављајући акценат на **гласове којих нема у систему српског (хрватског)**, а то би били преглашени самогласници (**Umlaut**), **дифтонзи**, те неке **сугласничке скупине** у одређеној позицији.

Највише простора у свим граматикама заузима **морфологија** – типично за традиционални граматички модел- која обрађује врсте ријечи и њихова категоријална обиљежја. Сви аутори разликују десет врста ријечи , као и данас, само их дјелимично различито дијеле и називају, а што се лијепо може видјети на крају овог рада

Синтакса је обрађена само у половини граматика које припадају такозваном традиционалним синтаксичком моделу, а који каже како су субјекат и предикат главни дијелови реченице; а поред њих детаљно су обрађени и објекат у косом падежу те приједложни објекат (читај приједложна фраза) уз глаголе и придјеве, из чега ауторка ишчитава већ у то вријеме зачету идеју о валентности неких врста ријечи. (стр.212). Све овде анализирание граматике, типично за оно вријеме, у реченичне дијелове убрајају и атрибут.

У анализираним уџбеницима заступљена је и **творба ријечи**, у односу на данашња сазнања нешто поједностављено. Већина аутора разликује симплексе, изведенице и сложенице, а примјетни су и неки други модели творбе попут: конверзије и имлицитне деривације.

У већини граматика дате су и бројне **вјежбе** као комбинација граматике и вјежби. Међу вјежбама најбројније су вјежбе превођења, што проистиче из **граматичко-преводне методе** доминантне у већини уџбеника.

У свим овим граматикама, закључује кандидаткиња, има покушаја **контрастирања** два језичка система. Аутори врло често указују на сличности и разлике између њемачког и српско(хрватско)г, полазећи час од једног час од другог као језика изворника.

Вјежбанке, њих 16, слично су структурисане као и граматике. И оне садрже граматички дио, рјечник, лекције, вјежбе, читанку. Сва објашњења, како истиче кандидаткиња, у већини вјежбанки су била на матерњем језику; изузетак чине оне Лемана и Тумлирца, које су биле на њемачком језику, очигледно намијењене аустријским школама, што намеће закључак да је овде ријеч о **вјежбанкама на њемачком језику као матерњем**. Граматички дио као и код граматика садржи: фонетику и правопис, морфологију, синтаксу и творбу ријечи. Што се **рјечника** тиче, примјетно је да њега садрже само вјежбанке намијењене ученицима којима је њемачки језик страни, што наводи на закључак да ови спадају у категорију **преводних анекских рјечника**, који су најчешће **двосмјерни – њемачко-хрватски** и **хрватско-њемачки**; што је разумљиво, ако се зна да овим вјежбанкама у основи лежи граматичко-преводна метода. Према устројству најчешће се срећу алфабетски, нешто рјеђе ономазиолошки. Ауторка закључује да су рјечници пружали бројне информације, али ипак недовољне за правилну употребу.

Што се **вјежби** тиче у анализираним вјежбанкама, ауторка констатује сљедеће: вјежбе превођења, вјежбе трансформисања, вјежбе супституције, вјежбе допуњавања, питања, препричавање. Пошто су, како ауторка тврди, горе анализиране **вјежбанке** биле кориштене у основним и средњим школама, три од ових у основним школама Аустрије и широм Аустро-Угарске, што опет говори о вјежбанкама за њемачки језик као матерњи, очекивало би се да на овом мјесту стоји процентуална заступљеност горе наведених вјежби у вјежбанкама за предмет њемачки језик као страни и њемачки језик као матерњи, што је, на жалост, изостало.

Половина **вјежбанки** подвргнутих анализи, осим граматичког дијела и текстова за увјежбавање, садржи и један дио који се зове **читанка**; а она се по правилу састоји од различитих врста текстова, предвиђених као лектира на њемачком језику. Превагу међу овим текстовима имају књижевни, мада има и оних других врста; крајем 19. вијека преовладавају басне, поучне приче и пјесме, а почетком 20. још и шаљиве приче те анегдоте; међу текстовима намијењеним очигледној настави и говорним вјежбама најчешће су заступљени они са садржајима из области друштвеног живота те они који говоре о културној историји Њемачке.

Ауторка у уџбенике убраја и **читанке**; анализи подвргава њих 20, као и два педагошка (читај *стручна*) дјела која су кориштена као читанке. Осим једне, све остале се могу подијелити у двије групе: а) намијењене аустријским ученицима, што ће рећи да припадају предмету **Матерњи језик** (њемачки), и б) **Страни језик**

(ауторка наводи хрватски); посебно се истиче, како су у учитељским школама све вријеме владавине Аустро-Угарске кориштене искључиво читанке из **групе а**). По својој структури, независно од типа, оне изричито садрже књижевне текстове, прозу и поезију; од прозних текстова ту су: басне, поучне приче, саге, легенде, бајке, приповијетке, описи, шалуве приче, анегдоте, новеле, биографије и писма; од поезије су заступљени: лирске пјесме, епови и баладе. Књижевни текстови су служили за интензивно читање и за превођење на матерњи језик; тиме је требало да се развија вјештина разумијевања, према ауторки једна од најважнијих код **граматичко-преводне методе**; од књижевних текстова се очекивало да имају функцију проширења вокабулара и утврђивања већ раније обрађених и усвојених граматичких структура. Ову **функцију** ауторка дефинише као **дидактичко-методичку** (стр.375). Читанке су имале, међутим, и **педагошку функцију**, прије свега развијање личности у хришћанском духу и на патријархалној основи; скоро све настале изван простора БиХ, ове читанке су, према ауторки, постављале и **васпитно-образовне циљеве**, заједничке свим ученицима у саставу Аустро-Угарске.

Поред овдје наведених уџбеника, на начин како је објашњено, ауторка наводи још два дјела - један **буквар**, намијењен српској дјечи у основним школама и једно **стручно** дјело, за пословну кореспонденцију у трговачким школама.

Поглавље 4 докторске тезе носи назив **Стручна терминологија**, а могао би понијети и назив **Рјечник лингвистичких термина**. Ауторка га ближе не објашњава, иако је видљиво да она стручну терминологију, пронађену у предметним уџбеницима, разврстава према областима како су заступљене у самим уџбеницима. Приказ истовремено илуструје и развој појединих научних дисциплина оног времена, гдје **морфологија** очито има превагу – типично за **традиционални граматички модел**. У закључку, а у вези с предметом овог поглавља, ауторка примјећује истовремено како пада у очи разлика између термина које користе хрватски и српски аутори; први (Хрвати) из прве половине посматраног периода избјегавају латинске називе, стварајући властите хрватске, док аутори из друге половине овог периода, попут Срба, користе углавном традиционалне називе, много ближе савременој терминологији.

На основу напред детаљно описаног и коментарисаног **докторског рада** ауторке Сања Радановић Комисија за преглед и оцјену докторске тезе једногласно је закључила да овај рад оцијени позитивним те предложила Вијећу Филозофског факултета у Бањој Луци да га као таквог прихвати и кандидаткињу позове на одбрану. Тезу **УЏБЕНИЦИ ЊЕМАЧКОГ ЈЕЗИКА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ** др Сања Радановић одбранила је успешно 22. марта 2008. године пред комисијом: 1. др Божинка Петронијевић, редовни професор, 2. др Милош Ковачевић, редовни професор и 3. др Оливера Дурбаба, доцент. Треба очекивати је да ће ова дисертација ускоро бити штампана као *монографија* Филозофског факултета у Бањој Луци.

4. Образовна дјелатност кандидата

Образовна дјелатност послѣ избора у звање вишег асистента до данас:

Учешће на међународним семинарима:

Neuentwicklung in der Dependenz-Verb-Grammatik, Beograd, 19 – 23. мај 2003.

Tempus und Aspekt im Deutschen, Beograd, 26- 28 .септембар 2005.

Textstrukturen. Arbeitstagung der Sprachgermanisten Südeuropas, Beograd, 5-7. мај 2008.

Судјеловала у корекцији издања: *Božinka Petronijević (2008): Zbirka tekstova iz savremene nemačke proze sa objašnjenjima*, Beograd, Jasen, 2008.

Судјеловала у изради тестова и спровођењу пријемног испита за студенте германистике на Филозофском факултету у Бањој Луци, године: 2004,2005, 2006, 2007, 2008.

Успјешно држала вјежбе из предмета: *Методика наставе њемачког језика* као и из предмета: *Превођење са њемачког на српски језик* (све четири године); истовремено она је учествовала и на испитима као члан комисије из истих предмета и ту показала дар и мјеру и за тај дио наставно-образовног рада на универзитету. У раду са студентима је коректна и одговорна, а у контакту са колегама веома колегијална и толерантна. Од 2004. године *Секретар* је Одсека.

4 бода

5. Стручна дјелатност кандидата

Стручна дјелатност послѣ избора у звање вишег асистента до данас:

Учешће на научним (међународним) скуповима:

Традиција и савременост , Бања Лука. 4- 6. 11. 2004. (с рефератом) **1 бод**

Наука и образовање, Бања Лука, 11-12.11.2005. (с рефератом) **1 бод**

Српски језик, књижевност, уметност, Крагујевац , 26-27.10.2007 (с рефератом)

2 бода

DaF der Germanistiken im südeuropäischen Raum: Neue Programme, neue

Herausforderungen, neue regionale Zusammenarbeit im Bologna-Prozess, Ljubljana, 23-24.02.2007. (стручно саветовање без реферата)

Perspektiven zur Neustrukturierung der Studiengänge Deutsch als Fremdsprache in Südeuropa, Istanbul, 3-4.04.2008. (стручно саветовање без реферата)

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Из свега досада наведеног јасно произлази да се на расписани конкурс од 25. 6. 2008. године у *Гласу Српске* на мјесто *наставника*, ужа научну област **МЕТОДИКА НАСТАВЕ ЊЕМАЧКОГ ЈЕЗИКА**, јавио један кандидат – др *Сања Радановић*. На основу **ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ**, Службени гласник Републике Српске, од 31. августа 2006. године, члан 74, јасно проистиче да она испуњава све Законом прописане услове за избор у

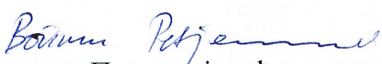
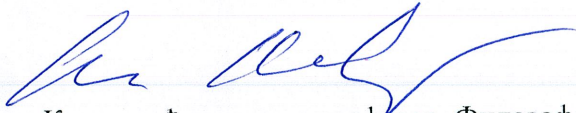
наставно-научно звање доцента за ужу научну област Методика наставе њемачког језика. Услове за наведено звање и радно мјесто др Сања Радановић испуњава и према ПРАВИЛНИКУ о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Бањој Луци (стр. 6 -9). Укупан број бодова који је она остварила у асистентском стажу износи: 40.

Др Сања Радановић је први докторант и доктор наука на Одејку за њемачки језик и књижевност Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци; очекујемо да ће је слиједити и други те да ће ова Катедра моћи успјешно да одговори задацима које пред њу поставља Болоња и Болоњски процес.

Имајући све ово у виду, Комисија свесрдно предлаже Наставно- научном вијећу Филозофског факултета у Бањој Луци те Струковном вијећу Универзитета у Бањој Луци да др Сању Радановић изабере у наставно-научно звање доцента за наставно научну област **МЕТОДИКА НАСТАВЕ ЊЕМАЧКОГ ЈЕЗИКА**.

Бања Лука, 14. 10. 2008.

К о м и с и ј а:

-
1. Др Божинка Петровијевић, редовни професор, ФИЛУМ Крагујевац, ужа научна област Њемачки језик
 2. Др Милош Ковачевић, редовни професор, Филозофски факултет, Источно Сарајево, ужа научна област Савремени српски језик и Општа лингвистика

 3. Др Оливера Дурбаба, доцент, Филолошки факултет Београд, ужа научна област Методика наставе њемачког језика
